

C-397/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. augusztus 20.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Cour de cassation (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. április 1.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

SR

I. Az alapeljárás tárgya

- 1 Az alapügy tárgya egy bennfentes kereskedelem miatt indított vizsgálati eljárás keretében hozott egyes eljárási cselekmények megsemmisítése iránti kereset. A felperes különösen a kapcsolati adatoknak az általa az uniós joggal (a 2002/58/EK irányelvvel), az Alapjogi Chartával és az emberi jogok európai egyezményével ellentétesnek vélt nemzeti rendelkezések alapján történő felhasználását vitatja.

II. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

- 2 A cour de cassation (semmitőszék, Franciaország) úgy ítéli meg, hogy ahhoz, hogy az alapügyben határozni tudjon, az EUMSZ 267. cikk alapján a piaci visszaélésekre vonatkozó uniós jogi rendelkezések értelmezésére, valamint e rendelkezéseknek a személyes adatok védelmére vonatkozó követelményekkel történő összeegyeztetésére, továbbá, amennyiben az ilyen visszaélések elleni küzdelemre irányuló nemzeti jogszabályt az uniós joggal ellentétesnek minősítenék, adott esetben e jogszabály joghatásainak ideiglenes fenntartására való lehetőségre vonatkozó kérdéseket kell az Európai Unió Bírósága elé terjesztenie.

III. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

„1) A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikke (2) bekezdésének a) és d) pontjából, valamint a 2016. július 3-tól az előbbi helyébe lépő, a piaci visszaélésekről szóló, 2014. április 16-i 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (65) preambulumbekzdésére tekintettel értelmezett 23. cikke (2) bekezdésének g) és h) pontjából az átadott információk titkos jellegére és az érintett személyi kör általános jellegére figyelemmel nem következik-e az, hogy a nemzeti jogalkotónak lehetősége van arra, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatók számára a kapcsolati adatok ideiglenes, azonban általános megőrzését írja elő annak érdekében, hogy az irányelv 11. cikkében és a rendelet 22. cikkében említett hatóság számára lehetővé tegye, hogy amennyiben bizonyos személyekkel szemben a bennfentes kereskedelemben vagy piaci manipulációban való érintettség gyanúja merül fel, bekérje a szolgáltató meglévő adatforgalmi nyilvántartását, ha feltételezhető, hogy a vizsgálat tárgyához kapcsolódó e nyilvántartások a jogsértés megtörténtének bizonyítása szempontjából lényegesek lehetnek, mivel lehetővé teszik különösen az érintettek gyanú felmerülése előtti kapcsolatfelvételeinek a visszakövetését?

2) Amennyiben a Bíróság olyan választ adna, amelynek alapján a Cour de cassation (semmitőszék) úgy tekintené, hogy a kapcsolati adatok megőrzésére vonatkozó francia jogszabály nem felel meg az uniós jognak, ideiglenesen fenn lehet-e tartani e jogszabály joghatásait a jogbizonytalanság elkerülése, valamint a korábban gyűjtött és megőrzött adatok e jogszabállyal elérni kívánt valamely célra történő felhasználásának lehetővé tétele érdekében?

3) Valamely nemzeti bíróság ideiglenesen fenntarthatja-e egy olyan jogszabály joghatásait, amely a piaci visszaélésekre vonatkozó vizsgálatok lefolytatásával megbízott független közigazgatási hatóság alkalmazottai számára bíróság vagy másik független hatóság általi előzetes ellenőrzés nélkül lehetővé teszi a kapcsolati adatok beszerzését?”

IV. Jogi háttér

1. Uniós jogi rendelkezések

Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv)

15. cikk [az előzetes döntéshozatal iránti kérelem megjelöli ezt a rendelkezést, a tartalmára azonban nem hivatkozik]

A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

A 12. cikk (2) bekezdésének a) és d) pontja

„[...]

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskört a 6. cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül a nemzeti joggal összhangban kell gyakorolni, és e hatáskör legalább a következő jogosítványokat foglalja magában:

a) betekintés bármilyen iratba és arról másolat beszerzése;

[...]

d) meglévő rögzített telefonbeszélgetések és meglévő adatforgalmi nyilvántartások bekérése;

[...]”

A piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet

A 23. cikk (2) bekezdésének g) és h) pontja

„E rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – az alábbi felügyeleti és vizsgálati jogosultságokkal rendelkeznek:

[...]

g) befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás telefonbeszélgetésekről, elektronikus kommunikációkról készült meglévő felvételeinek és más adatforgalmi nyilvántartásának bekérése;

h) távközlési szolgáltató meglévő adatforgalmi nyilvántartásának bekérése, amennyiben a nemzeti jog megengedi, ha alapos okkal feltételezhető, hogy jogsértés történt, illetve ezek a nyilvántartások a 14. cikk a) vagy b) pontjának vagy a 15. cikknek a megsértésének kivizsgálása szempontjából lényegesek lehetnek;

[...]”

2. Nemzeti rendelkezések

Code monétaire et financier (monetáris és pénzügyi törvénykönyv)

Az L-621-10. cikk első albekezdése

„A vizsgálók és felügyelők a vizsgálat vagy ellenőrzés céljára kérhetik minden – bármilyen hordozón tárolt – dokumentum közlését. A vizsgálók kérhetik továbbá a code des postes et des communications électroniques (a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv) L. 34-1. cikke keretében a távközlési szolgáltatók, valamint a loi n° 2004-575 du 21 juin 2004 pour la confiance dans l'économie numérique (a digitális gazdaságba vetett bizalomról szóló 2004. június 21-i 2004-575. sz. törvény) 6. cikke I. bekezdésének 1. és 2. pontjában említett szolgáltatók által megőrzött és kezelt adatok közlését és azokról másolatot kérhetnek.”

A postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv

L.34-1. cikk

„[...]”

II. Az elektronikus hírközlési szolgáltatók [...] – a III. [...] bekezdés rendelkezéseire figyelemmel – valamennyi forgalmi adatot törölnek vagy anonimizálnak.

[...]

III. A bűncselekmények [...] kivizsgálása, megállapítása és üldözése érdekében [...] egyes technikai adatkategóriák törlésére vagy anonimizálására irányuló műveletek legfeljebb egy évvel elhalaszthatók. [...]”

R.10-13. cikk

„Az L. 34-1. cikk III. bekezdésének alkalmazásában az elektronikus hírközlési szolgáltatók a bűncselekmények kivizsgálása, megállapítása és üldözése érdekében megőrzik a következőket:

- a) a felhasználó azonosítására alkalmas információk;
- b) a felhasznált hírközlési végberendezésekre vonatkozó adatok;
- c) a műszaki jellemzők, valamint az egyes közlések dátuma, időpontja és időtartama;
- d) a kért vagy felhasznált kiegészítő szolgáltatásokra és a szolgáltatóikra vonatkozó adatok;

e) a kommunikáció címzettjének vagy címzettjeinek azonosítását lehetővé tevő adatok.”

A cour de cassation (semmitőszék) pontosítja, hogy e kapcsolati adatok esetében a valamely kommunikáció nyomán létrejövő vagy kezelt azon adatokról van szó, amelyek a kommunikáció körülményeire és a szolgáltatás felhasználóira vonatkoznak, az üzenet tartalmára vonatkozó bármely információ kizárásával.

V. A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 3 2014. május 22-én vizsgálóbírói eljárás indult bennfentes kereskedelemnek és bűnpártolásnak minősülő tényállással kapcsolatban.
- 4 Az Autorité des marchés financiers (értékpapíripiaci hatóság, a továbbiakban: AMF) főtitkára által 2015. szeptember 23-án és 25-én történt jelzést követően, amelyhez az e független hatóság egy vizsgálatából származó, többek között telefonvonalak használatára vonatkozó személyes adatokat tartalmazó iratokat csatoltak, a vizsgálóbírói eljárást kiterjesztették a CGG, az Airgas és az Air Liquide értékpapírjaira, valamint az azokhoz kapcsolódó bármely más pénzügyi eszközre, azonos minősítés, valamint bűnrészesség, korrupció és pénzmosás minősítése mellett.
- 5 A telefonvonalak fent említett használatára vonatkozó adatok összegyűjtése érdekében az AMF alkalmazottai a monetáris és pénzügyi törvénykönyv L. 621-10. cikkére támaszkodtak.
- 6 A felperes, akit 2017. május 29-én az Airgas értékpapírokra, valamint azokhoz kapcsolódó pénzügyi eszközökre vonatkozó tényállás alapján bennfentes kereskedelem miatt vád alá helyeztek, 2017. november 28-án eljárási cselekmények megsemmisítése iránti keresetet indított.
- 7 A cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) vizsgálati tanácsa e kérelemről 2019. március 7-i ítéletében határozott.
- 8 A felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be ezen ítélet ellen.
- 9 Az általa felhozott négy jogalap közül az elsőt, a harmadikat és a negyediket az előzetes döntéshozatalra utaló határozat elutasította, és azok a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem szempontjából nem bírnak jelentőséggel.
- 10 A felperes második jogalapja az emberi jogok európai egyezménye (EJEE) 6. és 8. cikkének, a 2002/58 irányelv 15. cikkének, az Európai Unió Alapjogi Chartája 7., 8., 11. és 52. cikkének, a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv L. 34-1. és R. 10-13. cikkének, a monetáris és pénzügyi törvénykönyv 2013. július 26-i 2013-672. sz. törvényből következő változata L. 621-10. cikkének és a büntetőeljárás törvénykönyv 591. és 593. cikkének az

európai uniós jog elsőbbségének elvével és a bizonyítás tisztességességének elvével együttesen történő megsértésén alapul.

VI. Az alapeljárás felperesének alapvető érvei

- 11 A felperes azt kifogásolja, hogy a megtámadott ítélet elutasította az arra alapított jogalapot, hogy a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv 34-1.cikke és a monetáris és pénzügyi törvénykönyv L. 621-10.cikke nem összeegyeztethető a 2002/58 irányelvvel és az EJEE 8. cikkével.
- 12 A felperes előadja, hogy 2018. október 2-i Ministerio Fiscal ítéletében (C-207/16, EU:C:2018:788, 35. pont) a Bíróság úgy határozott, hogy a „15. cikk (1) bekezdését a 2002/58 irányelv 3. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy ezen irányelv hatálya alá tartozik nem csak az olyan jogszabályi intézkedés, amely a forgalmi és helymeghatározó adatok megőrzésére kötelezi az elektronikus hírközlési szolgáltatókat, hanem az olyan jogszabályi intézkedés is, amely a nemzeti hatóságoknak az e szolgáltatók által megőrzött adatokhoz való hozzáférésére vonatkozik”.
- 13 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítéletében (C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970) a Bíróság megállapította, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése „szükségképpen feltételezi, hogy az abban említett nemzeti intézkedések, így az adatok bűnözés elleni küzdelem céljából való megőrzésére vonatkozó intézkedések, ugyanezen irányelv hatálya alá tartoznak” (73. pont). A vizsgálati tanács azzal, hogy megállapította, hogy a vitatott belső rendelkezések nem tartoznak a 2002/58 irányelv hatálya alá azon az alapon, hogy „a Bíróság ezek alkalmazási körét kivonni látszik az irányelv 1. cikke (3) bekezdésének rendelkezései alól”, figyelmen kívül hagyta ezen irányelv Bíróság általi értelmezését.
- 14 Ugyanebben a 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével „ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a bűnözés elleni küzdelem céljából minden elektronikus hírközlési eszköz tekintetében valamennyi előfizető és nyilvántartott felhasználó összes forgalmi és helymeghatározó adatának általános és különbségtétel nélküli megőrzését írja elő” (112. pont). Ebből következik, hogy a nemzeti szabályozásnak „egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia az ilyen adatmegőrzési intézkedés hatálya és alkalmazása vonatkozásában, és minimális követelményeket kell előírnia”, és „[k]ülönösen meg kell jelölnie, hogy az adatok megőrzésére vonatkozó intézkedés milyen körülmények esetén és milyen feltételekkel fogadható el megelőző jelleggel, ezáltal biztosítva, hogy ezen intézkedés a feltétlenül szükséges mértékre korlátozódjék” (109. pont). Egyébiránt az adatmegőrzésnek „objektív, a megőrzendő adatok és a kizűzött cél között kapcsolatot mutató kritériumoknak”, valamint olyan anyagi jogi feltételeknek kell megfelelnie, amelyek „hatékonyan korlátoz[zák] az intézkedés terjedelmét, és ennél fogva az érintett személyi kört”

(110. pont). Ennélfogva a vizsgálati tanács azzal, hogy megtagadta a felperesről az AMF által a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv L. 34-1. cikke és R. 10-13. cikke alapján gyűjtött telefonos adatok megsemmisítését, megsértette a fent említett szöveget, mivel e rendelkezések általános és különbségtétel nélküli adatmegőrzést szabályoznak, amely a magánélet tiszteletben tartásához való jogba történő súlyos beavatkozást valósít meg, továbbá nem tartalmaznak olyan garanciákat, amelyek alkalmasak lennének arra, hogy a megőrzési intézkedést egy adott személyi körre vagy a súlyos bűncselekményekkel ténylegesen összefüggő adatokra korlátozzák.

- 15 Szintén a 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítéletében (C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970) a Bíróság úgy határozott, hogy „a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében szereplő jogszabályi intézkedésekre [...] »megfelelő garanciáknak kell vonatkozniuk«, az ilyen intézkedésnek [...] egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia, megjelölve, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatók milyen körülmények esetén és milyen feltételekkel biztosíthatnak a megőrzött adatokhoz hozzáférést az illetékes nemzeti hatóságok számára” (117. pont). Következésképpen a vizsgálati tanács azzal, hogy megtagadta a felperes – távközlési szolgáltatók által a monetáris és pénzügyi törvénykönyv L. 621-10. cikke alapján az AMF vizsgálói részére továbbított – telefonos adatainak megsemmisítését, megsértette a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdését, mivel e nemzeti rendelkezések semmilyen módon nem korlátozzák e vizsgálók ahhoz való jogát, hogy megkapják a távközlési szolgáltatók által megőrzött és kezelt adatokat, és nem határoznak meg „olyan garanciákat, amelyek alkalmasak lennének arra, hogy biztosítsák egyrészt a magánélet tiszteletben tartásához való jog, és másrészt a közrendet sértő cselekmények megelőzésének és a bűncselekmények elkövetői felkutatásának kiegyensúlyozott összehangolását”, amint azt a Conseil constitutionnel (alkotmánytanács) megállapította, amikor e rendelkezéseket az alkotmánnyal ellentétesnek nyilvánította (2017-646/647. sz. határozat, 2017. július 21-i elsőbbségi alkotmányossági kérdés).
- 16 A felperes azt állítja, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jog gyakorlásába valamely hatóság által történő minden beavatkozásnak szükségesnek és arányosnak kell lennie. Márpedig a vizsgálati tanács az emberi jogok európai egyezménye 8. cikkének megsértése nélkül nem tagadhatja meg a felperes telefonos adatainak megsemmisítését, mivel ezeket az adatokat a telefonszolgáltatók a visszaélések korlátozásához elegendő garanciákat nem biztosító belső rendelkezések alapján őrizték meg, majd továbbították az AMF vizsgálói részére.

VII. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása

- 17 A monetáris és pénzügyi törvénykönyv L. 621-10. cikkének és a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv L. 34-1. cikkének az ítélkezési gyakorla fényében értelmezett 2002/58 irányelv követelményeire tekintettel

fennálló jogellenességére vonatkozó kifogás elutasítása érdekében a vizsgálati tanács bírái, miután felidéztek a személyes adatok gyűjtésének körülményeit, megjegyzik, hogy a monetáris és pénzügyi törvénykönyv L. 621-10. cikke, amely a kapcsolati adatok beszerzésére vonatkozó jogot egy hatóság erre feljogosított és szakmai titoktartási kötelezettség alatt álló alkalmazottai számára tartja fenn, nem tűnik ellentétesnek a fent hivatkozott irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével.

- 18 Megállapítják, hogy ugyanez a helyzet a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv L. 34-1. cikkének rendelkezéseit illetően, az R. 10-3. cikk I. bekezdése által mind a szolgáltatók által megőrzendő adatokat, mind a megőrzés idejét illetően beiktatott korlátozások miatt.
- 19 A vizsgálati tanács bírái hangsúlyozzák, hogy a piaci visszaélésekről szóló 596/2014 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének h) pontja lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy bekérjék a távközlési szolgáltató meglévő adatforgalmi nyilvántartását, amennyiben a nemzeti jog megengedi, ha alapos okkal feltételezhető, hogy jogsértés történt, illetve ezek a nyilvántartások a – bennfentes kereskedelem vagy annak kísérlete, vagy másik személy részére bennfentes kereskedelem folytatására vonatkozó tanácsadás vagy a másik személy bennfentes kereskedelemre való rábírásának tilalmáról szóló – 14. cikk a) vagy b) pontjának vagy a – piaci manipuláció tilalmáról szóló – 15. cikknek a megsértésének kivizsgálása szempontjából lényegesek lehetnek.
- 20 A bírák ebből azt a következtetést vonják le, hogy nem következhet semmisség egy európai rendeletnek, vagyis egy általános hatályú, minden rendelkezést tekintve kötelező és a tagállamok jogrendjében minden jogalanyra közvetlenül alkalmazandó európai jogi aktusnak megfelelő rendelkezések alkalmazásából.
- 21 A megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésének kérése érdekében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél lényegében azt állítja, hogy az adatokat a fent hivatkozott, a Bíróság által értelmezett 2002/58/EK irányelv megsértésével gyűjtötték a fent hivatkozott jogszabályok alapján, amelyek általános és differenciálatlan adatmegőrzést szabályoznak, valamint, hogy a monetáris és pénzügyi törvénykönyv 2013. július 26-i törvényből eredő változata L. 621-10. cikkének rendelkezései nem határoznak meg az AMF vizsgálóit megillető, a megőrzött adatok közléséhez való jogra vonatkozó korlátozást.
- 22 A főtanácsnok e tekintetben úgy ítéli meg, hogy két kérdést kell a Bíróság elé terjeszteni, amelyek közül az első a személyes kapcsolati adatok magánszolgáltatók általi megőrzési feltételeinek jogszerűségére, a második pedig az AMF azokhoz való, a fent említett L. 621-10. cikk adott időpontban alkalmazandó változatával kialakított hozzáférési feltételeire vonatkozik, figyelemmel a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról szóló, 2003. január 28-i 2003/6 európai parlamenti és tanácsi irányelvet hatályon kívül helyező, a piaci visszaélésekről szóló 596/2014 rendelet rendelkezéseire és a tagállamok ebből eredő kötelezettségeire.

- 23 Válaszában a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél azt állítja, hogy nem kell előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordulni a Bírósághoz, mivel a Bíróság már egyértelműen állást foglalt a 2002/58 irányelv értelméről.
- 24 A jogalap vizsgálatához különbséget kell tenni a kapcsolati adatokhoz való hozzáférés szabályai, illetve az ezen adatok megőrzésére vonatkozó szabályok között.

a) A kapcsolati adatokhoz való hozzáférésről

- 25 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítéletében (C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970) a Bíróság úgy határozott, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdését – az Európai Unió Alapjogi Chartája 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy „azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely anélkül szabályozza a forgalmi és helymeghatározó adatok védelmét és biztonságát, [...] hogy a bűnözés elleni küzdelem keretében történő e hozzáférést kizárólag a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem céljára korlátozná, és bíróság vagy független közigazgatási szerv előzetes felülvizsgálatához kötné, továbbá megkövetelné, hogy a szóban forgó adatokat az Unió területén őrizték” (125. pont).
- 26 A Conseil constitutionnel (alkotmánytanács) a maga részéről 2017. július 21-i határozatával alkotmányellenesnek minősítette a monetáris és pénzügyi törvénykönyv L. 621-10. cikkének első albekezdését azzal az indokkal, hogy az AMF általi hozzáférésre vonatkozó, a tényállás idején fennálló eljárás összeegyeztethetetlen a magánélet tiszteletben tartásához való, az emberi és polgári jogok nyilatkozatának 2. cikke által védett joggal. Ugyanakkor, mivel a vitatott rendelkezések azonnali megsemmisítése nyilvánvalóan túlzott mértékű következményekkel járt volna, a Conseil constitutionnel (alkotmánytanács) e megsemmisítést 2018. december 31-ig elhalasztotta. Az alkotmányellenesség e megállapításából származó következményeket levonva a jogalkotó a 2018. október 23-i 2018-898. sz. törvénnyel új L. 621-10-2. cikket iktatott be, amely a kapcsolati adatokhoz az AMF vizsgálói általi bármely hozzáférésre vonatkozóan egy „contrôleur des demandes d'accès”-nek (hozzáférés iránti kérelmek ellenőre) nevezett független közigazgatási szerv általi előzetes engedélyezést vezetett be.
- 27 A Conseil constitutionnel (alkotmánytanács) határozata joghatásainak elhalasztására figyelemmel úgy tekintendő, hogy a tényállás idején alkalmazandó jogszabályi rendelkezések alkotmányellenességéből nem lehet semmisséget levezetni. Ezzel szemben, noha az AMF a monetáris és pénzügyi törvénykönyv L. 621-1. cikkének mind a vitatott eljárási cselekmények időpontjában alkalmazandó szövege, mind jelenlegi szövege szerint „független hatóság”, a vizsgálói számára biztosított azon lehetőség, hogy bíróság vagy másik független közigazgatási szerv általi előzetes ellenőrzés nélkül megszerezzék a kapcsolati adatokat, nem felelt meg az Európai Unió Alapjogi Chartája – Bíróság által értelmezett – 7., 8. és 11. cikke által támasztott követelményeknek.

28 Az egyetlen kérdés, amely felmerül, a monetáris és pénzügyi törvénykönyv L. 621-10. cikke alkotmányellenességéből eredő következmények időbeli elhalasztásának lehetőségére vonatkozik.

b) A kapcsolati adatok megőrzéséről

29 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítéletében (C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970) az Európai Unió Bírósága úgy határozott, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdését – az Európai Unió Alapjogi Chartája 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy „azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a bűnözés elleni küzdelem céljából minden elektronikus hírközlési berendezés tekintetében valamennyi előfizető és nyilvántartott felhasználó összes forgalmi és helymeghatározó adatának általános és különbségtétel nélküli megőrzését írja elő” (112. pont).

30 A jelen ügyben a megőrzött adatokhoz az AMF fért hozzá, mivel a bennfentes kereskedelem és piaci visszaélés – potenciálisan több súlyos büntetőjogi minősítésnek megfelelő – eseteinek gyanúja merült fel, és az AMF-nek a vizsgálata hatékonysága érdekében egy adott időszak alatt megőrzött különböző adatok összevetésére volt szüksége, amely lehetővé tette bennfentes információk több partner közötti cseréjének feltárását, ami az ezzel kapcsolatos jogellenes gyakorlatok fennállására világított rá.

31 Az AMF e vizsgálatai a tagállamok számára a 2003/6 irányelvvel előírt kötelezettségeknek tettek eleget, mivel ezen irányelv előírta a tagállamok számára, hogy jelöljenek ki egyetlen hatóságot, amelynek jogosítványai között szerepel a 12. cikk (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott „meglévő rögzített telefonbeszélgetések és meglévő adatforgalmi nyilvántartások” bekéréséhez való jog.

32 A piaci visszaélésekről szóló, 2014. április 16-i 596/2014 rendelet, amely 2016. július 3-tól a fent említett irányelv helyébe lépett, 1. cikkében meghatározott tárgyának megfelelően rögzíti „közös szabályozási keret[...] [fennállását] a bennfentes kereskedelemre, a bennfentes információk jogosulatlan közzétételére és a piaci manipulációra [...] vonatkozóan, valamint intézkedések[...] [fennállását] a piaci visszaélés megelőzésére annak érdekében, hogy biztosítsa az Unión belüli pénzügyi piacok integritását, továbbá e piacokon erősítse a befektetők védelmét és a befektetői bizalmat”.

33 E rendelet 23. cikke (2) bekezdésének g) és h) pontjában előírja, hogy az illetékes hatóság bekérheti befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás telefonbeszélgetésekről, elektronikus kommunikációkról készült meglévő felvételeit és más adatforgalmi nyilvántartását.

34 A hatóság ezenkívül bekérheti a távközlési szolgáltató meglévő adatforgalmi nyilvántartását, amennyiben a nemzeti jog megengedi, ha alapos okkal

feltételezhető, hogy jogsértés történt, illetve ezek a nyilvántartások a bennfentes kereskedelemről és a bennfentes információk jogosulatlan közzétételéről szóló 14. cikk a) vagy b) pontjának vagy a piaci manipulációról szóló 15. cikknek a megsértésének kivizsgálása szempontjából lényegesek lehetnek.

- 35 E rendelet (a (65) preambulumbekzdésében) hangsúlyozza továbbá, hogy ezek a kapcsolati adatok lényeges – esetenként az egyedüli – bizonyítékként szolgálhatnak az olyan piaci visszaélések felderítésében és bizonyításában, mint a piaci manipuláció és a bennfentes kereskedelem, mivel ezek alapján azonosítható lehet a hamis vagy félrevezető információ terjesztéséért felelős személy vagy azok a személyek, akik egy adott időpontban kapcsolatban álltak egymással, valamint két vagy több személy közötti kapcsolat megléte.
- 36 E rendelet kimondja, hogy e hatáskörök gyakorlása kölcsönhatásba kerülhet a magánélet és a családi élet, az otthon és a kommunikáció tiszteletben tartásához való joggal, és előírja a tagállamok számára, hogy megfelelő és hathatós biztosítékokat hozzanak létre mindennemű visszaélés ellen oly módon, hogy e hatásköröket azokra az esetekre korlátozzák, amelyekben azok a megfelelő vizsgálat céljaira szükségesek olyan súlyos esetekben, amikor ugyanazon cél eléréséhez más egyenértékű eszköz nem áll rendelkezésre, amiből az következik, hogy az e rendelettel érintett egyes piaci visszaéléseket súlyos bűncselekménynek kell tekinteni (a (66) preambulumbekzdés).
- 37 A jelen esetben a jogellenes piaci gyakorlatok tényállási elemét alkotó bennfentes információk lényegében szóbeli és titkos jellegűek voltak.
- 38 Felmerül tehát a kérdés, hogy hogyan egyeztetendő össze a 2002/58 irányelv 15. cikkének – az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 8. és 11. cikkére tekintettel értelmezett – (1) bekezdése a 2003/6 irányelv és az 596/2014 rendelet fent említett rendelkezései által támasztott követelményekkel.
- 39 Úgy tűnik, hogy a meglévő ítélkezési gyakorlat ezen újszerű jogi és ténybeli háttérre tekintettel nem biztosítja a szükséges támpontokat az e kérdésre adandó válaszhoz, amely folytán nem állapítható meg, hogy az uniós jog helyes alkalmazása minden észszerű kétséget kizárna. Következésképpen kérdést kell feltenni a Bíróságnak.
- 40 Amennyiben a Bíróság olyan választ adna, amelynek alapján a cour de cassation (semmitőszék) úgy tekintené, hogy a kapcsolati adatok megőrzésére vonatkozó francia jogszabály nem felel meg az uniós jognak, célszerűnek tűnik az arra vonatkozó kérdés feltevése, hogy ideiglenesen fenn lehet-e tartani e jogszabály joghatásait a jogbizonytalanság elkerülése, valamint a korábban gyűjtött és megőrzött adatok e jogszabállyal elérni kívánt valamely célra történő felhasználásának lehetővé tétele érdekében.
- 41 Ezért előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni a fentiekben említett kérdéseket.